

blive optagen. Det er min fuldeste Overbevisning, at de Herrer saa ville komme til den Ejendelse, at paa den Basis vil det blive langt kostbarere og langt vanskeligere at faae et virkeligt betryggende Forsvar, og den Garanti, det Forsvar vil give, vil blive langt mindre betryggende; ved at overbeie disse Konsekvenser, og see hvortil de lede er det min Overbevisning, at de Herrer saa ville, lidt før eller lidt senere, komme til at vende tilbage til Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning og dens Nødvendighed. Den Omstændighed, at vi nu ikke have stillet Vædringsforslag, hvad det ærede Medlem for Middelfart har ment, at vi burde have gjort, synes det mig imidlertid ikke vil kunne stille os overordentlig meget, naar blot det ærede Medlem vil sørge for, at Flertallets Dagsorden kunde blive forfattet; thi saa er jeg overbevist om, at Flertallet her i Salen nok vil sørge for, at baade det Forslag, der er fremfat af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Jensen) og vort Forslag blive forfattede, og saa ville vi jo naae derhen, som det ærede Medlem ønskede, og det skulde glæde mig overordentlig, nemlig at man vilde lade Sagen gaa videre til 3die Behandling. Det ærede Medlem fra Middelfart udtalte, at, naar jeg har fremfat nogle Ord om det Besynderlige i, at han ogsaa ved denne Leilighed inddrog Parlamentarismespørgsmaalet, var Narjagen dertil, at han efter sin Overbevisning, saaledes som Forholdene vare, altid og altid troede at burde drage dette Spørgsmaal ind. Efter min Opfattelse har imidlertid den Parlamentarisme, der tales om her i Folkethinget, nemlig hvad jeg med et Billede af det ærede Medlem vil betegne som den enbenede Folkethingssparlamentarisme, faaet et Skudsmaal af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i det Foredrag, han holdt forleden Dag, endstjønt han talte om noget Andet. Det ærede Medlem sagde dengang: Militarismen forholder sig til Fædrelandets Forsvar som en fordærvet Kærs til Religionen; Militarismen er det stærke militære Begjær om, at dets Interesser skulle være det Første, maatte det Eneeste; Militarismen har ingen Fane, den har kun egoistiske Karlude, og for at bruge et Billede, som brugtes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage),

kan man vel sog sige, at der kun leves et raadent Liv under Militarismen ligesom under den fordærvede Kærs. Men, mine Herrer, jeg skal dertil knytte min Opfattelse, og det er den, at, hvad Militarismens uretmæssige Fordring, dens Begjær efter en ensidig Overmagt, med dens egoistiske Karlude, med det Raadenskab, den medfører, er i Sammenligning med Fædrelandets Forsvarskrav, og hvad en fordærvel Kærs' Fordring er i Sammenligning med Religionens Krav, det er efter min Opfattelse netop Parlamentarismens Fordring i Forhold til Grundlovens Friheds- og Myndighedsfordeling, naar denne Parlamentarismes Fordring gaar ud paa at begjære for Folkethinget en eneraadende eller aldeles overveieende Indflydelse paa Lovgivningen, og naar det eneste Udslag af denne Parlamentarismes Fordring er en Negtelse, en Standsning af ethvert Reformarbejde. Om denne Parlamentarisme kan jeg, hvor ofte denne end maatte blive nævnet af det ærede Medlem fra Middelfart heri Salen, dog ikke finde, at den hører hjemme hos os, og mindst af Alt har en saadan hjemme i denne Sag, hvor det paa en saa eklatant Maade som ikke noget andet Sted er klart, at der her ikke er et Flertal, som vil Noget, men kun et Flertal, som ikke vil Noget. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds udtalte om Forsvarssagens Stilling, at den var sørgelig, først og fremmest sørgelig; jeg skal give det ærede Medlem Ret heri. Jeg kan ikke følge ham, naar han sagde, at den ogsaa var haabløs, og i alle Tilfælde stiller den sig saaledes for mig, at, var Forholdet med Hensyn til Forsvarssagens Fremme det, at Mange mente, at vi kæmpede endog saa imod alt Haab, saa vilde det kun være en Opfordring mere for mig til at blive ved at kæmpe derfor med Haab: thi jeg ser deri Landets største og vigtigste Sag, jeg ser dert dets Livssag, jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at det vil lykkes at faae Forsvarssagen ordnet, men hvad jeg frygter for, er at denne Ordning maasse vil komme forsilde. — Overfor den ærede Ordfører har jeg endnu et Par Ord at udtale, et Par Ord, som maasse egentlig ligesaa godt kunde rettes til selve Thinget som til ham. Jeg havde ventet, at denne Forhandling havde indskrænket sig til, at de plaiderende Parter ex officio, de to Ord-